

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Csp/255/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119452123
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119452123.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní zast. JUDr. Oskarom Chnárkom, advokát, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: U. D., A.. XX. XX. XXXX, S. W. D., S.. Č.. W. W. XX/X, XXX XX P., o zaplatenie 198,44 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 27. 11. 2019, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 144,20 Eur, dlžné zmluvné úroky do dňa 21. 05. 2018 vo výške 11,00 Eur, dlžné zákonné úroky z omeškania do dňa 21. 05. 2018 vo výške 3,88 Eur, dlžné poplatky vo výške 39,36 Eur, čo v súčte predstavuje sumu vo výške 198,44 Eur, ďalej zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 144,20 Eur od 21. 05. 2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 21. 05. 2018 medzi Slovenskou sporiteľňou, IČO: 00 151 653, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu voči žalovanému, vyplývajúca z nepovoleného debetu na účte č. XXXXXXXXXXX (XXXXXXXXXX) spolu s príslušenstvom postúpená na žalobcu. Postupca zároveň listom zo dňa 21. 05. 2018 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Podľa žalobcu jeho právny predchodca a žalovaný uzavreli zmluvu o osobnom účte, zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty a zmluvu o povolenom prečerpaní, na základe ktorých právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému povolené prečerpanie k bežnému účtu, a to do výšky 144,20 Eur s variabilnou úrokovou sadzbou s tým, že žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej lehote a splátkach, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. Právny predchodca žalobcu z dôvodu neplnenia zmluvných povinností žalovaným riadne a včas vypovedal zmluvu, na základe ktorej bolo žalovanému povolené prečerpanie a vo výpovedi zmluvy vyhlásil aj mimoriadnu splatnosť tohto prečerpania. Žalovaný si ani napriek výzve žalobcu svoj záväzok ku dňu podania žaloby nesplnil. Preto sa žalobca domáha v súlade s výpisom z úveru zaplatenia dlžnej istiny spolu s príslušenstvom spočívajúcim v zmluvných úrokoch, zákonom úroku z omeškania a poplatkov v zmysle sadzobníka.

2. Žalobca na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil súdu listinné dôkazy, a to oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 21. 05. 2018 (č. I. 6 rub súdneho spisu), vrátane podacieho hárku č. EPH128626490 (č. I. 62 súdneho spisu), zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0399/2018/CE bez príloh (č. I. 7 rub súdneho spisu), výzvu žalobcu na zaplatenie - predžalobná výzva zo dňa 08. 08. 2019 (č. I. 14 súdneho spisu) vrátane podacieho hárku č. EPH170578266 zo dňa 09. 08. 2019 (č. I. 5 rub

súdneho spisu), všeobecné obchodné podmienky (č. I. 15 súdneho spisu), výpis z úveru zo dňa 13. 06. 2018 (č. I. 37 súdneho spisu), výpoveď zmluvy zo dňa 13. 06. 2016 (č. I. 37 rub súdneho spisu), zmluvu o osobnom účte Mladý zo dňa 16. 02. 2014 (č. I. 38 súdneho spisu), zmluvu o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 03. 09. 2008 (č. I. 39 súdneho spisu), zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 03. 09. 2008 (č. I. 39 rub súdneho spisu), zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 22. 06. 2010 (č. I. 40 súdneho spisu), zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 16. 02. 2014 (č. I. 41 súdneho spisu), obchodné podmienky pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby (č. I. 64 súdneho spisu), obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (č. I. 78 súdneho spisu), sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. (č. I. 102 súdneho spisu).

3. Žaloba spolu s prílohami, poučením o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach a uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 18Csp/255/2019 zo dňa 23. 04. 2020, ktorým súd žalovaného podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia predmetného uznesenia písomne vyjadril k pripojenej žalobe a ak uplatnený nárok neuznáva, aby uviedol vo svojom písomnom vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 05. 07. 2020.

4. V ustanovení § 151 ods. 1 CSP je zakotvená právna domnienka, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenia strany sa považujú za nesporné, ak ich protistrana výslovne nepoprela, t. j. ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila, resp. ak ju síce poprela, avšak neúčinne. V danom prípade sa žalovaný k žalobe vôbec nevyjadril, ani nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany, t.j. skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v žalobe, nepoprel.

5. Súd rozhodol vo veci na základe skutkových tvrdení a listinných dôkazov predložených žalobcom bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP a § 297 písm. b) CSP, nakoľko ide v konaní o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu neprevyšuje 1 000,00 Eur, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Okresného súdu Banská Bystrica a na webovej stránke Okresného súdu Banská Bystrica dňa 04. 08. 2020.

6. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi, špecifikovanými v bode 2. tohto rozhodnutia, ako aj s obsahom celého spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci.

7. Dňa 16. 02. 2014 právny predchodca žalobcu ako banka uzatvoril so žalovaným ako klientom zmluvu o osobnom účte Mladý, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vydanie platobnej karty k účtu, poskytnutie a špecifikácia elektronických služieb k účtu za podmienok a v rozsahu dohodnutom medzi bankou a klientom v EB zmluve a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinných od 01. 07. 2007. Súd však v tejto súvislosti konštatuje, že žalobca súdu nepreukázal (ani netvrdil) splnenie podmienok zo strany žalovaného, uvedených v predmetných obchodných podmienkach, na poskytnutie povoleného prečerpania k účtu žalovanému. V zmysle čl. II. bod 3. zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodných podmienok pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, obchodnými podmienkami vydanými Bankou pre jednotlivé Bankové produkty obsiahnuté v Balíku, VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. V zmysle čl. II. bod 4. predmetnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

8. Podľa časti B. bod 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta alebo ak je Klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, Banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a Klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti; b) vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede Banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia Klientovi. Odstúpením od zmluvy o

úvere nezaniká záväzok Klienta splatiť Pohľadávku Banky vrátane jej príslušenstva. Podľa časti C. bod 10.3 Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky. Podľa časti C. bod 17.1. Všeobecných obchodných podmienok Banka a Klient môže Zmluvu kedykoľvek písomne vypovedať bez uvedenia dôvodu. Podľa časti C. bod 17.2. písm. b) Všeobecných obchodných podmienok Banka je oprávnená odstúpiť od Zmluvy, najmä ak Klient porušil ustanovenia Zmluvy podstatným spôsobom alebo je v omeškaní so splácaním svojho peňažného záväzku voči Banke. Podľa časti C. bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje Pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatné, premičané alebo nepremičané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

9. Z výpisu z úveru, vyhotoveného za účtovné obdobie 16. 02. 2017 - 13. 06. 2018 ku dňu 13. 06. 2018, vyplýva, že žalovaný z úveru vyčerpal sumu 194,20 Eur, skutočný dátum čerpania úveru žalovaným však z výpisu úveru nevyplýva. Žalovaný dňa 26. 09. 2017 uhradil splátku istiny v sume 50,00 Eur.

10. Listom zo dňa 13. 06. 2016 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu, na základe ktorej banka poskytla žalovanému povolené prečerpanie k účtu číslo X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to s účinnosťou ku dňu uplynutia výpovednej doby s tým, že výpovedná doba je 2 mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Právny predchodca žalobcu zároveň týmto listom vyhlásil aj mimoriadnu splatnosť predmetného povoleného prečerpania a vyzval žalovaného, aby pohľadávku vo výške 212,16 Eur ku dňu vyhotovenia výpovede zaplatil do uplynutia výpovednej doby. Doklad o doručení, resp. o odoslaní predmetného oznámenia žalovanému však žalobca súdu nepredložil.

11. Listom zo dňa 21. 05. 2018, odoslaným podľa podacieho hárku č. EPH128626490 na poštovú prepravu dňa 28. 05. 2018, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0399/2018/CE uzatvorenej dňa 21. 05. 2018 postúpil pohľadávku banky z nepovoleného debetu na účte FO č. XXXXXXXXXXXX spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia žalobcovi.

12. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Podľa § 112 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

21. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

29. Podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

30. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 25g zákona o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu.

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

34. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

36. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

37. Podľa § 156 CSP konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

38. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 16. 02. 2014 s právnym predchodcom žalobcu ako bankou zmluvu o osobnom účte Mladý, na základe ktorej žalovaný titulom povoleného

prečerpania k účtu vyčerpal sumu 194,20 Eur, z ktorej uhradil dňa 26. 09. 2017 sumu 50,00 Eur. V konaní ďalej nebolo sporné, že zmluva o osobnom účte je svojím charakterom zmluva o spotrebiteľskom úvere, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ poskytol žalovanému, ktorý nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako spotrebiteľovi, peňažné prostriedky vo forme úveru. Preto je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi zmluvnými stranami posudzovať nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka (zmluva o úvere), ale aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

39. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v danom konaní, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby.

40. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom; obsahom nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu do majetku postupníka; obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky sa nemení ani postavenie dlžníka; jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník oznámi (§ 526 Občianskeho zákonníka); nemení sa nič na jeho postavení dlžníka, teda na jeho povinnosti dlh splatiť; postavenie dlžníka sa po tom, ako mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v ustanovení § 526 Občianskeho zákonníka mení len v tom, že namiesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi; pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/82/2005 zo dňa 28. 11. 2007).

41. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby od zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0399/2018/CE, ktorú uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. a preukazoval ju aj oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 21. 05. 2018, odoslaným žalovanému dňa 28. 05. 2018. Vzhľadom na skutočnosť, že postupcom bola banka, postupníkom bol žalobca, ktorý nemá postavenie banky a nemá povolenie na vykonávanie bankovej činnosti a dlžníkom boli klienti banky, vzťahujú sa na postúpenie pohľadávky nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 524 a nasl.), ale aj ustanovenia zákona o bankách (§ 92 ods. 8).

42. Ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu s tým, že postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, kde na strane veriteľa vystupuje banka, je umožnené priamo ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, upravujúcim predpoklady a možnosti postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského vzťahu aj na inú osobu ako je banka, t.j. banka môže postúpiť pohľadávku voči klientovi i bez súhlasu klienta aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je klient (dlžník) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky. Zároveň ďalšia podmienka postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského vzťahu na inú osobu ako je banka, je, že musí ísť o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (§ 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch), keď uvedené predpoklady musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky s tým že nesplnenie čo i len jedného z nich spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy v časti postúpenia predmetnej pohľadávky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj voči dlžníkovi. Na uvedený záver

nemá vplyv ani prípadné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, ktoré v takom prípade nemá voči dlžníkovi žiadne účinky.

43. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo/92/2018 zo dňa 20. 11. 2019, ktorý v bode 36. odôvodnenia rozsudku uviedol: „Zákon č. 483/2001 Z. z. je kľúčovým právnym predpisom upravujúcim činnosť bánk, ktorého § 92 ods. 8 zároveň veľmi presne upravuje, za akých okolností môže banka postúpiť pohľadávku z úveru na inú banku a tiež aj na tretiu osobu, a to aj na osobu bez bankovej licencie a bez súhlasu dlžníka. V zmysle § 92 ods. 8 vyššie citovaného zákona, banka musí pre platné postúpenie pohľadávky splniť nasledovné podmienky: a/ musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, môže banka postúpiť pohľadávku uplynutím uvedených 90 dní. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútne neplatným právnym úkonom“. Rovnako aj Najvyšší súd SR v bodoch 21. a 23. rozsudku sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018 konštatoval, že zákonnými špeciálnymi podmienkami, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, ak sa jedná o spotrebiteľský spor, je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. „Ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“

44. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje teda osobitné podmienky, za splnenia ktorých je banka oprávnená postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inému (aj nebankovému) subjektu, a to aj bez súhlasu klienta, čím zároveň poskytuje klientom ako dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžník sa dostáva do omeškania, keď neplní riadne a včas (§ 517 Občianskeho zákonníka), teda z časového hľadiska v prvý deň nasledujúci po dni splatnosti peňažného záväzku alebo jeho časti, je nepochybné, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá postúpenie iba splatnej pohľadávky banky, a nie aj nesplatnej. Pokiaľ teda došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej splatnosť mala nastať na základe využitia práva podľa ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. mimoriadnym zosplatnením celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej jej splátky, je zároveň nevyhnutné, aby bola postupovaná pohľadávka zosplatnená v súlade s týmito zákonnými ustanoveniami, čiže v prípade pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy sa vyžaduje, aby banka ako dodávateľ mimoriadne zosplatnila celú túto pohľadávku pre nesplnenie niektorej jej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za súčasného upozornenia dlžníka ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Až na základe preukázania splnenia všetkých uvedených podmienok, a samozrejme za súčasnej platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok je na mieste konštatovať platnosť uskutočneného postúpenia pohľadávky (pozri uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Co/120/2019 zo dňa 28. 02. 2020).

45. V predmetnom konaní žalobca k žalobe pripojil len výpoveď zmluvy zo dňa zo dňa 13. 06. 2016, vypracovanú jeho právnym predchodcom, adresovanú žalovanému, v ktorej právny predchodca žalobcu zároveň vyhlásil mimoriadnu splatnosť prečerpania, avšak žalobca súdu nepreukázal doručenie predmetnej výpovede žalovanému a rovnako tak žalobca súdu nepreukázal ani doručenie výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanému, resp. nepreukázal, že by sa takéto listiny dostali do dispozičnej sféry žalovaného v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. V konaní tak nebolo preukázané dodržanie lehoty 90 kalendárnych dní, určenej pre klienta na plnenie svojho dlhu, aby sa tak vyhol prípadnému postúpeniu takejto pohľadávky na iný nebankový subjekt. Preukázať, že písomnosť sa dostala do sféry dispozície spotrebiteľa, musí tá strana sporu, ktorá z doručenia písomnosti pre seba vyvodzuje priaznivý následok. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca vyvodzuje pre seba priaznivé účinky v podobe nadobudnutia pohľadávky je práve na žalobcovi. K rovnakému záveru dospel napr. aj Krajský súd v Trnave sp. zn. 26Co/445/2015 z 19. 04. 2016, ktorý konštatoval, že „Slovenská sporiteľňa, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej (ktorá je predmetom tohto sporu) žalobkyni len po tom, ak bola žalovaná napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke a to aj bez súhlasu žalovanej (ust. § 92 ods. 8 ZoB v znení účinnom ku dňu 28. marca 2013). V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z

vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo), bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovanej prihladiť. Pokiaľ ustálená súdna prax (R 4/2008) už v minulosti ustálila, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom) je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 OZ), tak takýto záver platí o to viac, ak postúpenie pohľadávky odporuje zákonu na dodržiavanie ktorého sa zmluvné strany dôvodne pri uzatváraní zmluvy o peňažnom záväzku spoliehali.“

46. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Doručenie písomnej výzvy, upravenej v ust. § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách je totiž faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 90 dní. Nepreukázanie vykonania tohto faktického úkonu má totiž za následok, že žalobca súdu nepreukázal začatie plynutia lehoty trvania nepretržitého omeškania dlžníka banky dlhšieho ako 90 kalendárnych dní ako predpokladu pre platné postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. v prospech žalobcu. V dôsledku uvedeného je postúpenie pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu absolútne neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom (zákonom o bankách). Absolútna neplatnosť právnych úkonov totiž pôsobí voči každému, súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti, nemožno ju odstrániť ratihabíciou ani konvalidáciou a nepremičuje sa. S ohľadom na túto skutočnosť dospel súd k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní.

47. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani ustanovenie časti C. bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého klient bez ďalšieho súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči nemu, keď ustanovenie § 89 ods. 1 ani iné ustanovenie zákona o bankách účinné v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok neumožňovalo banke a jej klientovi upraviť si práva a povinnosti z obchodov odchylné od tohto zákona alebo osobitného predpisu. Keďže znenie bodu 19.16. Všeobecných obchodných podmienok umožňuje postúpenie bankovej pohľadávky bez splnenia podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách, je v rozpore so zákonom a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Súd má za to, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je kogentným ustanovením a dohodou zmluvných strán sa od neho nemožno odchyliť (pozri napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/20/2016 zo dňa 28. 03. 2017, Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/104/2018 zo dňa 27. 11. 2018, Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018 zo dňa 26. 04. 2018, a pod.). Súd v tomto smere poukazuje aj na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. 03. 2018, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

48. Súd navyše poukazuje aj na to, že žalobca súdu nepreukázal ani kedy a akým spôsobom žalovaný čerpal finančné prostriedky vo forme úveru a kedy mal dohodnuté splátky úveru veriteľovi splácať. Vo vzťahu k požadovaným poplatkom, kapitalizovaným dlžným zmluvným úrokom a zákonným úrokom z omeškania si žalobca nesplnil ani povinnosť tvrdenia, keď žalobca v žalobe nekonkretizoval, z čoho by tieto poplatky mali pozostávať a za aké konkrétne porušenie zmluvných podmienok mali byť žalovanému účtované, kedy mali byť splatné, od kedy a s akým konkrétnym dlhom sa mal žalovaný dostať do omeškania, ani akým spôsobom žalobca kapitalizoval zmluvný úrok a zákonný úrok z omeškania.

Žalobca len v stručnosti odkázal na výpis z úveru, ktorý však rovnako takúto špecifikáciu neobsahuje. V tejto súvislosti však súd zdôrazňuje, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP). Zároveň strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, pričom súd je skutkovými tvrdeniami žalobcu uvedenými v žalobe viazaný a nemôže ich prekročiť.

49. S poukazom na vyššie uvedené možno konštatovať, že žalobca ani v prípade, ak by súdu preukázal, že platne nadobudol pohľadávku od právneho predchodcu, tak súdu nepreukázal, že jeho pohľadávka pozostáva z istiny vo výške 144,20 Eur, z kapitalizovaných zmluvných úrokov vo výške 11,00 Eur, z kapitalizovaných zákonných úrokov z omeškania vo výške 3,88 Eur, z dlžných poplatkov vo výške 39,36 Eur, keď len samotné tvrdenie, že jeho pohľadávka je v takejto výške nie je dôkazom o existencii pohľadávky žalobcu, nakoľko len z predložených listinných dôkazov nie je zrejmé, kedy došlo k debetným transakciám zo strany žalovaného, kedy vznikla pohľadávka a povinnosť debetný zostatok vyrovnať, a teda ani kedy sa dostal žalovaný do omeškania s jej úhradou.

50. Bez významu je aj skutočnosť, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu výslovne nepoprel, keď s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).

51. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Keďže žalobca je v konaní zastúpený advokátom, je nutné konštatovať, že advokát musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti musí obsahovať žaloba a rovnako musí vedieť, že k žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe.

52. S poukazom na vyššie uvedené tak žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, t. j. žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu na jej uplatňovanie. Preto súd pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu žalobu voči žalovanému v celom rozsahu zamietol (I. výrok).

53. Záverom súd poukazuje ešte na tú skutočnosť, že ak by súd vychádzal z mimoriadneho zosplatnenia úveru listom zo dňa 13. 06. 2016 a z povinnosti žalovaného splácať pohľadávku právneho predchodcu žalobcu v pravidelných splátkach (bod 5. 1 obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom), tak za súčasného dodržania ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka najneskoršou neuhradenou splátkou, ktorú mohol pôvodný veriteľ použiť ako relevantný dôvod na postup podľa časti B. bod 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok a úver predčasne ku dňu 13. 06. 2016 zosplatniť, by bola s poukazom na § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka splátka úveru splatná najneskôr v mesiaci marec 2016, keďže od jej splatnosti do 13. 06. 2016 by uplynuli viac ako 3 mesiace (za predpokladu, že deň splatnosti splátky by bol dohodnutý najneskôr do 12. dňa príslušného kalendárneho mesiaca). V tomto smere súd poukazuje na to, že ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Preto, ak z ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala, a z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou, vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premlčacej doby, je zrejmé, že prednosť má úprava druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku

premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18. 10. 2018). V nadväznosti na uvedené by potom trojročná premlčacia doba celého zosplatneného dlhu podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začala najneskôr plynúť od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie a najneskôr by uplynula v mesiaci marec 2019. Keďže v prejednávanej veci žalobca podal žalobu na súd dňa 27. 11. 2019, urobil tak s poukazom na vyššie uvedené až po uplynutí trojročnej premlčacej doby celého úveru. Premlčanie istiny najneskôr v mesiaci marec 2019 by malo za následok aj premlčanie nároku na úroky z omeškania, na úroky a na poplatky, keďže tieto nie sú samostatnými právami, ktorým by plynula samostatná premlčacia doba, ale v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky a znášajú tak osud hlavnej pohľadávky, a preto sa premlčujú spolu s hlavnou pohľadávkou. Ak teda dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového právneho vzťahu, nemôže sa takýto právny následok uplynutia času nevzťahovať na vedľajší (akcesorický) záväzok.

54. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (II. výrok). V konaní mal žalovaný úspech v celom rozsahu, preto mu vznikol aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalovanému doteraz preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal (súd v tomto smere odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016). Súd zároveň pre úplnosť uvádza, že o výške trov konania žalovaného nebude už rozhodovať samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.